

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Clemens VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

Prædecessor noster, supplicationibus tuis inclinatus, Tibi, si extra Capitulum generale ejusdem Ordinis de illis aliter disponere non posses, de iis extra illud liberè, & licitè providendi licentiam, & facultatem concesserit, prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris, in forma Brevis, decimo quinto Octobris, anni millesimi quingentesimi septuagesimi secundi, Pontificatus sui anno sexto, expeditis Litteris plenius continetur, quarum vigore, sicut nobis exponi fecisti, Tu de pluribus ejusdem Ordinis Locis, & Officiis tunc vacantibus disposuisti, sive providisti.

Cumque nunc de aliis etiam, quæ postea vacarunt, similiter providere cupias, eamque ob rem ejusdem Gregorii Prædecessoris Licentiam, ac facultatem usque ad numerum Locorum dicti Ordinis nunc vacantium completum, per Nos extendi, & ampliari, sive illa Tibi de novo concedi, per dilectum Filium Nobilem Virum Antonium de Cardona Suesæ Ducem, Tuum apud Nos Oratorem, à Nobis postulaveris.

Nos supplicationibus tuis hujusmodi inclinati, Litterarum prædicti Prædecessoris tenorem pro expresso habentes, Tibi de omnibus Locis, atque Officiis dicti Ordinis nunc vacantibus, quatenus extra dictum Capitulum de illis aliter disponere, aut providere nequeas, ad tuum beneplacitum, usque ad numerum Locorum dicti Ordinis completum, extra idem Capitulum generale disponendi, & liberè, ac licitè providendi licentiam, & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Non obstantibus dicti Ordinis, ut supra.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 15. Januarii 1596. Pontificatus nostri anno quarto.

II.
Ex Actes,
Titres &c.
du Clergé
de France,
Tom. 2.
pag. 205.

Executio Decreti Concilii Tridentini contra Regulares exemptos, qui extra Claustra cum scandalo vivunt, & punitio Superiorum eorundem, qui eos corrigere negligunt: an. 1596.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Suscepti muneris ratio postulat, ut ea, quæ in Sacro Tridentino Concilio providè constituta sunt, ab iis ad quos spectat, inviolatè observari curemus.

§. 1. Maturo sanè Consilio ipsius Concilii decreto provisum est, ut quicumque Regularis non subditus Episcopo, intra claustra degens, extra ea ita notoriè deliquerit, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniatur, & Superior de punitione Episcopum certiore faciat, sin minus ipse à suo item Superiore Officio privetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit.

§. 2. Verùm quia experientia compertum est, interdum in hujusmodi decreti executione nimis remissè procedi, cum enim Episcopus instat, aliquem Regularem, eo, quo supradictum est, modo delinquentem, à suo Superiore puniri, sæpe fit, ut Superior Regularem delinquentem ad alia suorum Ordinum Loca, extra Episcopi diocesim, ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias Provincias se conferat, nec ulterius super delinquentis excessibus inquirat, & de ejus punitione Episcopum certiore reddat. Unde nec Regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius Diocesim existat, nec Superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio privatur.

§. 3. Nos, pro pastoralis nostræ sollicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino possumus, favere, & præmissis malis, ut par est,

opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium prædicti Concilii interpretum sententia, Motu proprio & ex certa scientia, nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hæc nostra perpetuò valitura constitutione, omnibus & singulis cujuscumque Ordinis & instituti Regularium, etiam Mendicantium Superioribus, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac privationis Dignitatum, & Officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus, & mandamus, ut juxta prædictum decretum, quilibet ipsorum Regularem non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notoriè delinquentem, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniat, ac de punitione Episcopum certiore faciat, & aliàs decretum ipsum, in omnibus, & per omnia exequatur. Cæterùm si Superior in Regularem delinquentem non animadverterit, quinimmo si illum impunitum ad alia suorum Ordinum loca, extra Episcopi Diocesim, ut præfertur, transmiserit, volumus, & simili motu atque auctoritate decernimus, ut Superior, instante Episcopo, intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac privationis Dignitatum, & Officiorum obtentorum, nec non & sub inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ac ulterius privationis activæ, & passivæ vocis, ad quas à nemine præterquam à Nobis & à Romano Pontifice pro tempore existente restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum Regularem delinquentem à Loco, ad quem transmissus fuit, revocare, & in quo deligit constituere, seu sistere teneatur. Quod si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentem similiter statuimus, ut Ordinarius Loci, ad quem Regularis delinquens transmissus fuerit, super præmissis ab ipso Ordinario Loci in quo deliquit, similiter requisitus, vel aliàs de illius delicto informatus, ut præfertur, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, prædictum Concilii decretum omninò exequi, & in Regularem delinquentem severè animadvertere possit, & debeat.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter, per quoscumque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam eisdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiti debere; irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quibusvis eorundem Ordinum vel Institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Ut autem præsentem litterarum omnibus supradictis innotescant, mandamus, illas ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ affigi, & publicari, volumusque, post quindecim dies, eos qui in Urbe sunt, qui verò extra eam, & citra montes, intra quatuor, qui demum ultra montes erunt, intra octo Menses, à die publicationis hujusmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac si eorum unicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 7. Ac earundem præsentium litterarum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obfignatis, eandem fidem in judi-

1601.
& 1603.

cio, & extra illud haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum præcepti, voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, septimo Calend. Martii, Pontificatus nostri, anno quinto.

Anno à Nativitate Domini millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Indictione nona, die verò decima octava Mensis Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Clementis divinâ providentiâ Papa VIII. anno ejus quinto: retroscriptæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, per Nos Josephum Spadam, & Ludovicum Massarutium. Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursores.

Gabriel Savarellus, Mag. Curf.

III.
Ex ibidem
Tom. 2.
pag. 203.

Decretum tollens usum Litaniarum, exceptis his, quæ in Breviariis Pontificalibus, & Ritualibus leguntur, item B. Mariæ Virginis solitis cantari in Ecclesiâ Lauretanâ, & à Sacra Rituum Congregatione approbatis: an. 1601.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam multi hoc tempore privati etiam homines, prætextu alienæ devotionis, novas quotidie Litanias evulgant, ut jam propè innumerabiles formæ Litaniarum circumferantur, & in nonnullis ineptæ Sententiæ, in aliis (quod gravius est) periculosæ, & errorem sapientes inveniantur, Sanctissimus Dominus noster Clemens Papa VIII. pro sollicitudine sua providere volens, ut animarum devotio, Deique, ac Sanctorum invocatio, sine ullius detrimenti Spiritualis periculo foveatur, præcipit, ac mandat, ut recentis antiquissimis, & communibus Litanis, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, nec non Litanis de Beata Virgine, quæ in Sacra Aede Lauretana decantari solent: quicumque alias Litanias edere, vel jam editis, in Ecclesiis, sive Oratoriis, sive Processionibus, uti voluerint, eas ad Congregationem Sacrorum Rituum recognoscendas, & si opus fuerit, corrigendas mittere teneantur, neque sine Licentiâ prædictæ Congregationis, eam in publicum edere, aut publicè recitare præsumant, sub penis (ultra peccatum) arbitrio Ordinarii, & Inquisitoris severè infligendis. Præsens decretum factum fuit in generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali, coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro, ac Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus, octavo Idus Septembris, Anno à Nativitate Domini nostri JESU Christi M DC I.

IV.
Ex Me-
moir. du
Clergé de
France,
Tom. I.
pag. 984.

Præscribit quæ sint necessaria ad ædificanda nova Monasteria Mendicantium, declarans necessitatem Confessionis Episcopi, & alia hujusmodi: an. 1603.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam ad institutam Regularium Locorum & Personarum reformationem promovendam,

& conservandam maximè pertinet, ut in quibusque Domibus & Monasteriis is tantum numerus Religiosorum, qui commodè ibidem ali possit continetur, ac eò pariter spectat, ut in quibuscunque Civitatibus & Locis aliorum Domorum, & Monasteriorum in eis existentium habita ratione, commodè sustentari posse dignoscantur.

1. Hac igitur nos consideratione ducti, & in præmissis providere volentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto etiam Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Constitutionibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, harum serie declaramus, Locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos Conventus cujuscunque Mendicantium Ordinis, in Civitatibus & Locis eorum ordinariæ jurisdictioni subiectis, erigendos imperitari, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causâ, servatis servandis, cognitâ confiterit, in eisdem Civitatibus, & Locis novos hujusmodi erigendos Conventus, sine illorum detrimento, commodè sustentari posse.

2. Si verò ab eorum Sententiis in hujusmodi causis, ad Nos & Apostolicam Sedem provocari & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem novorum Conventuum suspendere debere, quousque à Nobis & Apostolica Sede in eadem Causa pronunciatum extiterit. Irritum nihilominus, & inane decernentes, quicquid fecus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

3. Quocirca universis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis per præfentes in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut præfentes nostras literas observent & observari curent & faciant.

4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus Provincialibus & Synodalibus Conciliis, editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibuscunque statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & confirmandis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 23. Julii, anno millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri, anno duodecimo.

Quid servare debeant Regulares, & Confraternitates in posterum in erigendis suis Congregationibus, & Societatibus, item Communicatio Indulgentiarum, Indultorum, & Eleemosynarum, nec non Confessorum Optio: an. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quæcumque à Sede Apostolica ad promovendam Christi fidelium salutem, aliquando concessa sunt, etsi maturo consilio, magna que prudentia, & cautione sancita & decreta sint, tamen cum Romanus Pontifex de animarum salute sollicitus, progressu temporis animadvertit, sensim ali-

quos

V.
Ex Actes
&c. du
Clergé de
France,
Tom. II.
pag. 207.

quos abusus in eisdem statutis & decretis observandis provenire, debet pro sui Pastoralis muneris debito opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salutari remedio providere.

§. 1. Cum itaque à pluribus Romanis Pontificibus, Prædecessoribus nostris, & forsitan etiam à nobis, nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus & Institutis, ac etiam Christianis Sæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diversarum Nationum, Nominum, & Institutorum, tam in alma Urbe nostra, quam in aliis Civitatibus & locis Christiani Orbis institutis, facultas erigendi & instituendi, in eorum ab aliis Ecclesiis & Collegiis, nec non etiam sibi aggregandi Confraternitates & Congregationes in eadem Urbe, & in aliis locis existentes, eisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa, respectivè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi erectionibus & communicationibus faciendis servari debeat; propterea, sive negligentia Superiorum, Ordinum, Religionum & Institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum & Congregationum erigentium, instituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum sunt, non servant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus & communicationibus servari debitam, neque præscribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta consequi debeant, seu ipsarum Confraternitatum, & Congregationum incursum, quæ non inquirunt ea, quæ præstare oportet, ut illa consequantur, nonnullæ prævæ consuetudines irreperunt, multaque incommoda inde proveniunt.

§. 2. Quibus Nos pro commisso nobis Apostolica sollicitudinis Officio, paternaque ergo omnes Christianos charitate prospicere volentes, hac nostra Constitutione perpetuò valitura, decernimus atque statuimus, ut in posterum tam hujus Almæ Urbis nostræ, quam aliarum Civitatum, & Locorum totius Christiani Orbis, Regularium Ordinum, Religionum, & Institutorum, quibus in eorum & quibuscumque aliis Ecclesiis & Collegiis, Confraternitates Sæcularium erigendi, instituendi facultas concessa est, nec non etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum, cujusvis Nationis, Nominis, & Instituti illæ sint, & in quibuscumque Ecclesiis, Domibus, & Oratoriis, tam Sæcularium, quam ut præfertur, quorumcumque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & Institutorum Regularium, quavis tam ordinaria, quam Apostolica Auctoritate erectæ, nec institutæ existant, seu aliis quovis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates & Congregationes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, illisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta elargiendi & communicandi potestas à Romanis Pontificibus, Prædecessoribus nostris, vel à nobis & Apostolica Sede attributa fuit, Magistri, Priores, Præpositi, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerii, Prælati, Custodes, Guardiani, Præfecti, Administratores & alii Officiales, seu Superiores quovismodo nuncupati, Regularium siquidem Ordinum, Religionum & Institutorum, unam tantum Confraternitatem & Congregationem, de consensu tamen Ordinarii Loci, & cum litteris ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ & instituendæ pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commenden-

tur, in eorum & quibuscumque aliis Ecclesiis & Collegiis erigere & instituere.

§. 3. Cæterum verò Archiconfraternitatum, & Congregationum, in singulis Civitatibus, Oppidis, vel Locis, unam etiam Confraternitatem, & Congregationem dumtaxat, quæ Apostolica vel ordinaria Auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, Instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi ejusdem, vel alterius Nationis, Nominis, & Instituti aggregata sit, prævio similiter Loci Ordinarii consensu, & cum ejus litteris testimonialibus, quibus ejusdem Confraternitatis, & Congregationis aggregandæ institutum, pietas & Christianæ charitatis officia, quæ exercere consuevit, apud eos commendentur, adjungere & aggregare possint.

§. 4. Huic verò Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seu aggregandæ, ea tantum privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias & indulta, quæ ipsi Ordini, Religioni, Instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seu Archiconfraternitati, & Congregationi nominatim, & in specie, non autem quæ per extensionem vel communicationem, sibi quovis modo concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expressè, & in specie communicare valeant.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum & Institutorum erigentium & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita, Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, instituendis & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum prædictorum sunt, impartiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo Diocæsano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominus ejusdem Episcopi decretis ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subiecta remaneant.

§. 6. Insuper volumus & ordinamus, ut prædicti Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, nec non Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes certam erigendi, instituendi, aggregandi & communicandi formulam à nobis novissimè approbatam, diligenter observent, secundum quam privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, Institutis erigentibus, instituentibus & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expressè, non autem per communicationem, neque ad instar, ut supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes sunt, communicare possint.

§. 7. Quibus Confraternitates & Congregationes ejusdem dumtaxat Nationis & Nominis, Ordinis, Religionis, & Instituti, Archiconfraternitatis, & Congregationis cui aggregantur, tam hæcenus aggregatæ, quam imposterum aggregandæ utantur, potiantur & gaudeant, ita ut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri, & Officiales, & alii privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta huiusmodi, prævia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus de ejusdem Ecclesiæ Capitulo juxta Sacri Concilii Tridentini Decretum promulganda decernat, debitris temporibus promulgare valeant.

§. 8. Quibus etiam Ministris Officialibus, & aliis prædictis, eleemosynas, & alia oblata Chri-

fianæ Charitatis subsidia, juxta modum & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, pelvibus & capsis, quæ in Ecclesiis & Oratoris dictarum Confraternitatum & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverunt, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, tam Almæ Urbis nostræ, quam aliarum Civitatum, & Locorum quorumcumque, juxta modum à Vicario Urbis, & ab Ordinariis Locorum, respectivè præscribendum, observare teneantur. Elcëmofynas autem sic collectas in reparationem & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religionum, Institutorum erigentium, instituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum erigendarum, instituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fiunt, aut in alios earum pios usus, arbitrio ejusdem Vicarii nostri de Urbe, nec non Ordinariorum Locorum respectivè, fideliter exponere, atque erogare procurent, ut omnes intelligant, Cœlestis Ecclesiæ Thesauros, non quæstus, aut alicujus lucricausâ, sed charitatis & pietatis excitandæ gratiâ, & Apostolicæ Sedis benignitate, Christifidelibus aperiri.

§. 9. Præterea volumus, ut Confessarii, qui vigore privilegiorum, ipsis Ordinibus, Religionibus Institutis erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus & Congregationibus aggregatis communicandorum, pro tempore eligi possunt, & poterunt, Sæculares scilicet in Alma Urbe à prædicto nostro Vicario, extra urbem verò à Locorum Ordinariis, Regulares autem non solum à prædicto Vicario nostro, & à Locorum Ordinariis respectivè, sed etiam à suis Superioribus approbati sint, utque Confratres confitentes, à criminibus, casibus & censuris, juxta dictorum privilegiorum (quatenus tamen sint in usu, & Sacris Concilii Tridentini Decretis, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & nostris Constitutionibus non adversentur, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint) formam, & tenorem dumtaxat absolvere valeant. Decernimus insuper, ut iidem Confessarii prædictos Confratres cujuscumque gradus, status, conditionis, & præminentie, etiamsi speciali nota dignæ fuerint, à casibus contentis in litteris, quæ die Cænæ Domini legi consueverunt, nec non violationis, immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & Clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria & urgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam, si causa, & licentiâ concessâ abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, nec non violentæ manus injectionis in Clericum, & singularis certaminis, seu duelli, ac ab aliis etiam casibus, tam à nobis, quam prædicto nostro in Urbe Vicario, & Locorum Ordinariis respectivè reservatis, & pro tempore reservandis, & etiam à quavis excommunicatione ab homine lata absolvere, & super irregularitatibus, tam ex aliquo defectu provenienti-bus, quam occasione delicti contractis, cum aliquo dispensare, prætextu dictorum privilegiorum, nullo modo possint.

§. 10. Demum statuimus, & pariter ordinamus, ut Confraternitates, & Congregationes ubi-vis locorum quavis auctoritate, ut præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, novas crectionum institutionum, communicationum, & aggregatorum litteras, juxta formam à nobis novissimè approbatam, infra annum, si in Europa sint, & si extra Europam fuerint, infra biennium à die

publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessæ, nullius sint roboris, & momenti, ac revocatæ & abolitæ censeantur eo ipso.

§. 11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregatorum, tam hætenus factarum, quam deinceps faciendarum litterarum, ab ipsis Ordinibus, Religionibus & Congregationibus, gratis omnino, ac nullâ prorsus mercede, etiam à sponte dantibus acceptâ, expediri & concedi debeant.

§. 12. Quod si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales, quocumque nomine nuncupati, Ordinum, Religionum, Institutorum, seu Archi-Confraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum hujusmodi, quamvis auctoritate, vel privilegio ex officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire, vel facere præsumserint, erectiones, institutiones, & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque gratiarum & indultorum, aliorumque præmissorum concessiones, nec non aggregationes per ipsos faciendæ, seu renovandæ, nullius sint roboris, & momenti, & quilibet eorumdem Ministrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum privationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, pœnam, quæ ab alio, quam à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente, remitti non possit, incurrat eo ipso.

§. 13. Decernentes præsentem litteras perpetuò validas & efficaces existere & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sicque nostræ mentis & intentionis existere, & ita, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, quicquid super his à quoquam quavis auctoritate scienter & igno-ranter contigerit attentari.

§. 14. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, quorumcumque Ordinum, Religionum, & Institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum Sæcularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, ac Bulla Aurea nuncupatis, Regularibus, Ordinibus, Religionibus, Institutis, seu Archiconfraternitatibus, Congregationibus, & Confraternitatibus Sæcularium, eorumque Superioribus, & aliis quibusvis personis, cujuscumque Status, Gradus, Ordinis, Conditionis, Dignitatis, & Præminentie existentibus, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum, etiam pluries concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque toris tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem impor-

tantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia requisita forma ad hoc servanda foret; illorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 15. Ut autem præsentibus litteræ ad omnium quos concernunt notitiam facilius deveniant, volumus illas ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ more solito publicari & affigi, atque iis inde amotis eorumdem exempla etiam impressa ibi affixa relinqui, factaque publicatione hujusmodi, omnes Regulares Ordines, Religiones, Instituta, & Archiconfraternitates, Congregationes, & Confraternitates Sæcularium, quæ in Urbe quidem post mensem, quæ verò in Europa, post decem menses, quæ demum extra Europam fuerint, post octodecim menses, à die publicationis hujusmodi computandos, perinde afficere, & arcere, ac si earum cuilibet nominatim insinuatæ fuissent.

§. 16. Et nihilominus, ut ipsæ præsentibus litteræ notiores fiant, magisque omnibus innotescant, universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis, per easdem præsentibus committimus & mandamus, ut per se vel alium, seu alios, hæc nostras litteras, postquam eorum tenorem receperint, seu earum notitiam habuerint, semel aut pluries, prout eis magis expedire visum fuerit, in suis Cathedralibus, & majoribus respectivè Ecclesiis Civitatum, Oppidorum & Locorum quorumcumque eorum Diocesium, dum in eas major populi multitudo ad Divina convenerit, solemniter publicent, & publicari Auctoritate Nostra mandent ac faciant.

§. 17. Cæterum quia difficile foret easdem præsentibus ad singula loca, ubi opus fuerit, deferri, volumus, & simili auctoritate decernimus, ut earum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique Fides habeatur, quæ ipsismet litteris haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die septima Decembris, millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri anno decimo tertio.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi 1604. Indictione secunda, Pontificatus Sanctissimi Patris, & Domini nostri, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ Pape VIII. anno 13. die verò 14. Mensis Decembris retrospectivè litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Sancti Joannis.

PAULUS QUINTUS.
PONTIFEX CCXXXVII.
ANNO DOMINI MDCV.

Paulus Quintus Burgheusius anno 1605.
Pontificatum accepit: Controversiam de

Gratia & Libero Arbitrio inter Dominicanos & Ignatianos compressit, sic ut quisque à parte sua staret sine damnatione adversæ sententiæ: annos sexdecim vixit. (*Magni Bullarii Romani hujus Editionis Luxemburgensis 1727. Tom. III. fol. 195. App.*)

Breve Interdicti contra Rempublicam Venetam, & Edictum Leonardi Donati Ducis Venetiarum, de non recipiendò Brevi Pontificio: Anno 1606.

I.
Ex Monarch.
Goldasti
Tom. 3.
pag. 282.

PAULUS QUINTUS.
PONTIFEX MAXIMUS.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis per universum Dominium Reipublicæ Venetorum constitutis, & dilectis Filiis eorum Vicariis in Spiritualibus Generalibus, nec non universis Abbatibus, Prioribus, Primiceriis, Præpositis, Archidiaconis, Archipresbyteris, Decanis, Plebanis, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, aliisque Personis in Dignitate Ecclesiastica constitutis in eodem Dominio existentibus, tam Sæcularibus, quam quorumvis Ordinum & Institutorum Regularibus, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Superioribus Mensibus ad nostram, & Apostolicæ Sedis audientiam pervenit, Ducem, & Senatum Reipublicæ Venetorum annis elapsis in eorum Consiliis plura ac diversâ Decreta, tum Sedis Apostolicæ Auctoritati, & Ecclesiæ Libertati, ac Immunitati contraria, tum Generalibus Conciliis, & Sacris Canonibus, nec non Romanorum Pontificum Constitutionibus repugnantia statuisse: & inter cætera sub die 23. Mensis Maji Anni M DC II. sumpta occasione ex quadam lite, seu controversia inter Doctorem Franciscum Zabarellam ex una, & Monachos Monasterii de Præglia nuncupatos, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cassinensis, aliàs S. Justine de Padua in Diocesi Paduana ex altera, partibus, vertente, eorum Consilio statuisse, non solum, ut dicti Monachi tunc, aut deinceps ullo unquam tempore actionem, per quam sub quovis titulo, aut colore in Bonis Ecclesiasticis emphyteuticis à Laicis possessis præferantur, prætendere, ac etiam Jure Prælationis, seu Consolidationis directi, cum utili Dominio, aut extinctionis lineæ, inprimis Investituræ comprehensæ, aut aliâ quavis causâ bonorum prædictorum proprietatem sibi vindicare minime possent, sed tantummodò jus directi Domini illis præservatum esset: verum etiam, ut idipsum quoad cæteras omnes Personas Ecclesiasticas, Sæculares & Regulares, Monasteria Monialium, Hospitalia, & alia loca pia in eorum temporali Dominio existentia, declaratum, & firmiter deliberatum censeretur. Et sub die 10. Januarii ad superiora quædam consilia ab eorum majoribus, ut etiam assererant, habita respicientes, quibus cavebatur, ne quisquam sive Sæcularis, sive Ecclesiasticus in Urbe Venetiarum, Ecclesias, Monasteria, Hospitalia, atque alias Religiosas Domos, & pia loca, sine eorum speciali licentia fundaret, & erigeret, in Consilio Rogatorum congregatos iterum decreville, ut id

eandem